

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200509
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5919200509.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: G. B., nar. XX.X.XXXX, H. X. XXX/XX, XXX XX M., práv. zast.: JUDr. Marián Prievozník, PhD., advokát, s.r.o., IČO: 47239573, Krmanova 1, 040 01 Košice, proti žalovanému: Súkromné centrum špeciálno-pedagogického poradenstva, Nosko Health Prevention, IČO: 48484288, Námestie A. Hlinku 56, 034 01 Ružomberok zast.: PhDr. JUDr. Jozef Furtó, PhD., Muškátová 793/40, 821 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 3.600 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.600,- eur do 30. dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.600,- eur od 01.10.2017 do zaplatenia.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 500,- eur z a s t a v u j e.

III. Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.03.2019 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.600,- eur , úroky 500,- eur a úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 3.600,- eur o d 01.10.2017 do zaplatenia. V odôvodnení podanej žaloby uviedol, že dňa 15.02.2016 strany sporu uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000,- eur, ktorá bola poskytnutá dňa 18.02.2016 bezhotovostným prevodom na účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal splatiť pôžičku do 30.09.2017, úroky boli dohodnuté fixnou sumou vo výške 500,- eur za celú dobu pôžičky. Žalovaný splatil pôžičku len v rozsahu 6.400,- eur a suma 3.600,- eur ostala neuhradená, ani napriek predžalobnej výzve zo dňa 12.03.2019.

2. Okresný súd Ružomberok vydal vo veci dňa 09.04.2019 pod sp. zn. 5C/9/2019 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením vo veci samej (č.l.20-21 spisu), v dôsledku čoho Okresný súd Ružomberok uznesením č.k.5C/9/2019-29 zo dňa 03.05.2019 zrušil vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu a veci bolo nariadené pojednávanie.

3. Žalovaný v podanom odpore namietol uplatnený nárok, keď žalobca sa domáha plnenia, ktoré nebolo uskutočnené (poskytnutie pôžičky v hotovosti podľa článku II. Zmluvy o pôžičke) napriek tomu, že Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom. V prípade, že by súd vyhovel návrhu žalobcu, išlo by o priznanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi, ktorý nepreukázal nárok. Pôžičku v hotovosti v sume 10.000,- eur od žalobcu žalovaný na základe Zmluvy o pôžičke nikdy nedostal. Ďalej poukázal na skutočnosť,

že z doteraz neznámych a p. Okálovou (vtedajšou riaditeľkou, štatutárny zástupca) nevysvetliteľných dôvodov prečo splácala, respektíve dala pokyn na úhradu splátok žalobcovej pôžičky, ktorú žalobca žalovanému neposkytol, nebolo to doteraz vysvetlené. Namietal aj neplatnosť uzavretia Zmluvy o pôžičke, pretože ide o uzavretie zmluvy medzi blízkymi osobami spolu s porušením ustanovenia § 23 ods. 6 Zákona č.213/1997 Z. z.. Žalobcovi bola na základe pokynov vydaných p. B. neoprávnené vrátená suma vo výške 6.900,- eur a nie 6.400,- eur tak, ako to nesprávne uviedol žalobca v návrhu. Pri výpočte žalovaný vychádzal zo sumy 10.500,- eur, teda zo súčtu sumy pôžičky a úroku, ktorý však nie je v súlade s dobrými mravmi, pretože žalobca nie je spoločnosťou, ktorá poskytuje pôžičky a úvery a teda daný úrok ako odmenu za poskytnutie pôžičky považuje žalovaný za nezákonný, napriek tomu, že bol zmluvne dohodnutý a nesúhlasí s ním a žiada využiť súd svoje moderačné právo.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu (č.l.33-34 spisu) uviedol, že z výpisu z účtu je evidentné, že pôžička bola poskytnutá. Ak ju žalobca poskytol bezhotovostným prevodom a nie v hotovosti, neporušil svoje zmluvné povinnosti a rovnako nemožno konštatovať, že by pôžička nebola poskytnutá. Už vôbec neprichádza do úvahy akékoľvek bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, ktorý sa domáha len vrátenia tej istej sumy, ktorú predtým žalovanému poskytol. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že vtedajšia riaditeľka p. B. dávala pokyn na úhradu splátok pôžičky, nie je známa relevancia tej výhrady vo vzťahu k predmetu konania. Žalobca sa domáha splatenia len tej časti pôžičky, ktorá mu doposiaľ zo strany žalovaného splatená nebola. Pokiaľ žalovaný namietal, že išlo o uzatvorenie zmluvy medzi blízkymi osobami, čím došlo k porušeniu § 23 ods. 6 a § 29 ods. 2 Zákona č.213/1997 Z. z., predmetná právna úprava nezakazuje neziskovým organizáciám prijímať pôžičky, jedná sa o súkromné subjekty a nie o orgány štátnej správy. Pôžička bola poskytnutá výlučne v záujme žalovaného, ktorý nemal v čase poskytnutia pôžičky dostatočnú hotovosť na úhradu svojich záväzkov. Nie je objasnené, v čom mal byť uprednostnený nejaký iný záujem, prípadne koho záujem pri prijatí pôžičky. Pokiaľ žalovaný vo svojom odpore poukázal na skutočnosť, že splatil 6.900,- eur a nie 6.400,- eur pričom dohodnutý úrok 500,- eur nepovažuje za súladný s dobrými mravmi, keď žalobca nie je spoločnosťou, ktorá poskytuje pôžičky a úvery, žalovaný v podstate sám uznal, že mu bola poskytnutá pôžička, pričom pri jej splácaní vychádzal zo sumy istiny v rátane úroku. Tým prakticky znehoval celú svoju argumentáciu z úvodu odporu, kde sa snažil poprieť, že by vôbec nejakú pôžičku dostal, respektíve namietal, že ak ju dostal bezhotovostným prevodom a nie v hotovosti, tak mu pôžičky nebola poskytnutá. Vo vzťahu k dohodnutému úroku o výške 500,- eur žalobca uviedol, že sa jedná o jednorázovú platbu za celé obdobie roka a pol pôžičky, t.j. od 18.02.2016 do 30.09.2017 čo pri sume 10.000,- eur tvorí úrokovú sadzbu približne 3% ročne, teda v minimálnej výške oveľa nižšej než za akú sa poskytujú pôžičky a úvery na komerčnej báze. Zároveň žalobca navrhol aby suma 500,- eur, ktorá bola uhradená 28.03.2018 bola pripočítaná ako úhrada úroku a v tejto časti v rozsahu úroku 500,- eur zobral žalobca žalobu späť a navrhol konanie zastaviť. Zotrvál na zaplatení istiny 3.600,- eur a úrokov z omeškania vo výške 5% zo sumy 3.600,- eur od 01.10.2017 do zaplatenia.

5. Na pojednávaniach sporové strany prostredníctvom právnych zástupcov zotrvali na svojej argumentácii a vyjadreniach. Žalobca na doplnenie uviedol, že o poskytnutie pôžičky bol požiadaný pani B. B., jeho nevestou, ktorá zastupovala v tom čase žalovaného. Peniaze boli prevedené na účet pani B., boli pre žalovaného, tak ako to vyplýva z predloženej zmluvy o pôžičke, ktorá bola predložená žalobcovi na podpis a túto akceptoval. Išlo o finančné prostriedky žalobcu, ktorý bol zamestnaný na SCP, dostal odstupné, mal peniaze. Tieto peniaze požičiaval v dobrej viere, nechce nič iné, len aby sa mu vrátilo to, čo poskytol. S peniazmi nakladal p. U., finančný poradca žalobcu, ktorý je bratom B. B. a spravuje jeho peniaze.

6. Právny zástupca žalobcu na doplnenie uviedol, že žalovanému boli poskytnuté dve pôžičky, jednak to bola pôžička pani B. vo výške 3.000,- eur, ktorá bola predmetom samostatného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/9/2019, ktoré konanie je právoplatne skončené a pôžička vo výške 10.000,- eur od pána žalobcu. Tie dve pôžičky boli evidované v účtovníctve žalovanej spoločnosti.

7. Štatutárna zástupkyňa žalovanej MUDr. N. T. uviedla, že v uvedených veciach plne dôverovala pani B. B., uvedené veci si neodkontrolovala v účtovníctve. Potvrdila, že v účtovníctve spoločnosti boli vedené dve pôžičky, a to vo výške 3.000,- eur a 10.000,- eur. Zástupca žalovanej strany potvrdil rovnako aj štatutárna zástupkyňa žalovaného, že prostriedky vo výške 10.000,- eur boli poukázané na účet spoločnosti, avšak v období poskytnutia pôžičky mala spoločnosť dostatočné finančné prostriedky. Napriek tomu pôžička bola prijatá a splácaná tak ako to vyplýva z predložených dokladov.

8. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu 18.09.2019 (č.l.109 spisu) na doplnenie uviedol, že dňa 10.09.2015 bola uzavretá trojstranná zmluva o bezúročnej pôžičke medzi veriteľom G. B. a dlžníkmi fyzickými osobami N. T. a B. B., predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 10.000,- eur na dobu určitú do 15.03.2016. Táto zmluva bola uzatvorená v čase, kedy sa žalovaný subjekt ešte len zriaďoval (zriaďovacia listina predložená žalovaným je datovaná 31.08.2015 avšak v skutočnosti bola vypracovaná až v druhej polovici septembra 2015) a pani B. B. sa už podieľala na činnosti žalovaného ako riaditeľka vymenovaná od 01.09.2015, hoci pracovnú zmluvu mala uzatvorenú až od 30.11.2015. Peniaze sa požičiavali v súvislosti s rozbehnutím činnosti žalovaného. O tejto pôžičke mala vedomosť aj N. T., s tým že platba prebehla dňa 11.09.2015 na účet B. B. ako riaditeľky žalovaného. Preto prostriedky pochádzajúce z tohto účtu v roku 2016 sú v skutočnosti prostriedkami žalobcu. Keď sa blížila dohodnutá splatnosť pôvodnej pôžičky z roku 2015, dohodli sa zmluvné strany na uzatvorení novej pôžičky, kde už bol zmluvou stranou - dlžníkom žalovaný, pričom subjekt veriteľa sa nemenil a bol ním žalobca. Dňa 15.02.2016 bola teda uzatvorená nová zmluva o pôžičke ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi sumu 10.000,- eur, platba bola vykonaná dňa 18.02.2016 z účtu pani B. č.2611951832/1100, pretože sa jednalo o účet, na ktorý bola poskytnutá žalobcom predchádzajúca pôžička. Platba pôžičky bola vykonaná na účet žalovaného, z ktorého boli následne platené platby pôžičky priamo žalobcovi na jeho účet, a to dňa 28.03.2018 vo výške 500,- eur (úroky), dňa 02.03.2017 sumy 3.200,- eur, dňa 25.04.2017 suma 1.600,- eur a dňa 27.06.2017 suma 1.600,- eur.

9. K predmetnej zmluve o bezúročnej pôžičke žalovaný podaním doručeným súdu dňa 06.03.2020 (č.l.117 spisu) uviedol, že tvrdenie žalobcu, že zmluva o pôžičke z 15.02.2016 nahradila zmluvu o bezúročnej pôžičke nie je pravda, pretože tieto peniaze vrátila pani B. tak, ako ich prijala na svoj účet aj žalobcovi, čo potvrdzuje dokument o vrátení pôžičky z 15.02.2016 a ak by to mala byť pravda, v zmluve o pôžičke z 15.02.2016 by to bolo uvedené. Žalovaný naďalej trvá na svojom vyjadrení, že nemal a ani nemá dôvod mať vedomosť o pôžičke (bezúročnej z 10.09.2015) pretože išlo o pôžičku medzi fyzickými osobami a nie žalovaným. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Cb/29/2019 vedenom na návrh žalobcu Súkromné centrum špeciálno-pedagogického poradenstva Nosko Health Prevention proti žalovanej Mgr. B. B. o zaplatenie 4.113,- eur s príslušenstvom, žalovaná na strane 10 zápisnice z pojednávania konaného dňa 29.04.2020 uviedla, že: „dohodli sme sa, že dám pôžičku na zriadenie, vybavila som to u môjho svokra a tak isto som tam dala vlastné úspory. V roku 2016 rozpočet bol stratový a normatív nepostačoval na financovanie zamestnancov. V tomto roku som poskytla 10.000,- eur so svokrom a vyčíslená strata bola 12.000,- eur“.

10. Svedkyňa Mgr. B. B., ktorá do 30.04.2018 pracovala u žalovaného ako riaditeľka a do 31.05.2018 ako zamestnankyňa, ktorá je zároveň nevestou žalobcu uviedla, že v zmysle svojich kompetencií mala oprávnenie vstupovať do zmluvných vzťahov, konala v mene spoločnosti. Všetky procesy sa však riešili s ekonómkou, zriaďovateľkou, bola tam krížová kontrola. S konateľkou žalovaného oslovili žalobcu ako svokra svedkyne, aby im požičal sumu 10.000,- eur v čase, keď sa ešte zriaďovala poradňa, bolo to v roku 2015, kedy už vedeli že peniaze nebudú a že sa riešili iné externé zdroje financovania. Stretli sa so žalobcom doma u konateľky žalovaného, pričom svokor prisľúbil, že im dá peniaze. Zmluvne si to popísali, peniaze boli poskytnuté na účet svedkyne a z tohto účtu sa v podstate presunuli na samostatný účet žalovaného. Peniaze dal svokor na účet svedkyne z dôvodu, že v tom čase ešte poradňa nemala ani účet DIČ-o, v podstate právne neexistovala, existovala iba na papieri. Bezúročná pôžička 10.000,- eur poskytnutá na základe zmluvy z 10.09.2012 v podstate nebola vrátená svokrovi, teda žalobcovi, ale peniaze ostali na jej účte a následne vo februári sa presúvali na účet žalovanej spoločnosti. Pokiaľ existuje potvrdenie o vrátení pôžičky datované 15.02.2016 podpísané pánom žalobcom ako veriteľom a svedkyňou ako dlžníkom, ktorou listinou sa potvrdzuje vrátenie tejto bezúročnej pôžičky 10.000,- eur, bolo to z toho dôvodu, aby sa ukončila predmetná zmluva a vytvorila nová zmluva. Bolo to po dohode s účtovníčkou spoločnosti pani Y. G.. V tejto súvislosti poukázala svedkyňa na emailovú korešpondenciu od Y. G. adresovanú B. B. z 15.02.2016, obsahom ktorej správy je Zmluva o pôžičke a potvrdenie o prevzatí peňazí. Následne sa podpísala druhá zmluva, na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok a svedkyňa peniaze previedla na účet poradne. Išlo však o svokrove, teda žalobcove peniaze.

11. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založeným v spise, predložených žalobcom:
- fotokópia zmluvy o pôžičke (č.l.5 spisu),
- výpis z účtu vedený v Tatra banke (č.l.6 spisu),

- predžalobná výzva adresovaná žalovanému zo dňa 12.03.2019 spolu s fotokópiou doručky (č.l.7 spisu),
- zmluva o bezúročnej pôžičke z 10.09.2015 (č.l.112 spisu) + výpis z účtu (č.l.111 spisu) + zmenka (č.l.110 spisu),

ako aj s obsahom listín predložených žalovaným:

- história transakcií (č.l.23 spisu),
- vyhlásenie p. B. B. zo dňa 01.12.2015 o poukazovaní mesačnej mzdy na jej účet vedený v Tatra banka a.s. (č.l.24 spisu),
- rozhodnutie o zaradení súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva do siete škôl a školských zariadení (č.l.25-26 spisu),
- zriaďovacia listina (č.l.27-28 spisu),
- dokument Ministerstva školstva sieť škôl a školských zariadení SR (č.l.37 a nasled. spisu),
- výpis z registra organizácií na žalovaného (č.l.90 spisu),
- menovací dekrét ktorým bola p. B. B. menovaná do funkcie riaditeľa súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva s účinnosťou od 01.09.2015 na 5 ročné funkčné obdobie do 31.08.2020, menovací dekrét zo dňa 01.05.2018, ktorým bola menovaná p. Y. Y. do pozície riaditeľky uvedeného zariadenia (č.l.91-92),
- čestné prehlásenie Mgr. B. D. (č.l.98 spisu),
- toto SMS (č.l.98-99 spisu),
- pracovná zmluva medzi žalovanou a B. D. (č.l.100 spisu),
- výpis z účtu žalovaného v UNICREDITBANK (č.l.102 spisu),
- potvrdenie o vrátení pôžičky a prevzatí finančných prostriedkov z 15.02.2016 (č.l.118 spisu).

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť.

13. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, čiže veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke je zmluvou neformálneho charakteru (reálnou zmluvou), zmluvné strany môžu túto zmluvu uzavrieť akýmkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o obsahu ich dojednaní, pričom k založeniu zmluvného vzťahu dochádza reálnym odovzdaním vecí. Podstatnými náležitosťami takejto zmluvy je dohoda o prenechaní druhovo určených vecí, vymedzenie druhovo určených vecí, povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a obvykle aj dobra splatnosti vrátenia.

14. Ak doba vrátenia pôžičky nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriť o plnenie požiadav (§ 563 Občianskeho zákonníka).

15. Pre prípad úspechu podanej žaloby je potrebné preukázať vznik dvojstranného právneho úkonu, a to zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi sporovými stranami. Je potrebné preukázať vznik a podmienky uzavretia tohto dvojstranného právneho úkonu, a teda preukázať vôľu oboch strán uzavrieť takúto zmluvu o pôžičke so všetkými patričnými pojmovými znakmi, t.j. vôľu žalobcu ako veriteľa určitú peňažnú sumu požičať žalovanej, a vôľu žalovanej ako dlžníka takéto peniaze si požičať so záväzkom ich v dohodnutom termíne aj vrátiť.

16. V sporovom konaní majú strany povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ide o tzv. povinnosť tvrdenia, procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami. Strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

17. Pri zmluve o pôžičke je dôkazné bremeno ohľadom preukázania poskytnutia pôžičky (preukázania dohody o tom, že veriteľ poskytne dlžníkovi druhovo určenú vec a dlžník takto druhovo určenú vec veriteľovi vráti) je na veriteľovi, v danom prípade žalobcovi. Len keď veriteľ preukáže, že dlžníkovi poskytol pôžičku a dlžník ju prevzal a zaviazal sa ju vrátiť, dôkazné bremeno prechádza na dlžníka (žalovanú), ktorý by bol v konaní úspešný len vtedy, ak by preukázal, že predmetný dlh prevzal, ale následne ho splnil, alebo tento dlh zanikol iným zákonom predpokladaným spôsobom.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 15.02.2016 k uzavretiu písomnej zmluvy o pôžičke (č.l.5 spisu), na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi zastúpenému Mgr. PhDr. B. B. PhD. pôžičku vo výške 10.000,- eur, za dojednaný úrok 500,- eur za celé obdobie trvania dlhu, t.j. do 30.09.2017. V zmysle článku IV. bod 1 Zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli na vrátení dlhu spolu s úrokom v troch splátkach. Z vykonaného dokazovania súd mal ďalej za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že čiastka 10.000,- eur titulom pôžičky bola prevedená na účet žalovaného z účtu pani B. B. (č.l.6 v spojení s č.l.24 spisu), pričom podľa vyjadrení žalovanej strany pôžička vo výške 10.000,- eur bola zaevidovaná v účtovníctve žalovanej spoločnosti. Žalovaná spoločnosť teda potvrdila príjem sumy 10.000,- eur titulom pôžičky. Súkromné centrum špeciálno-pedagogického poradenstva Nosko Health Prevention vzniklo dňom 01.09.2015 (č.l.90 spisu), ako nezisková organizácia na základe zriaďovacej listiny zo dňa 01.09.2015 (č.l.27-28 spisu). Žalovaný bol s účinnosťou od 01.09.2015 rozhodnutím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR zaradený do siete škôl a školských zariadení SR. Menovacím dekrétom zo dňa 28.08.2015 (č.l.91 spisu) bola Mgr. PhDr. B. B. PhD. vymenovaná do funkcie riaditeľa Súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva Nosko Health Prevention s účinnosťou od 01.09.2015 do 31.08.2020. V čase uzavretia zmluvy o pôžičke v mene žalovaného konala Mgr. PhDr. B. B. PhD.. Na základe pokynu poverenej riaditeľky žalovaného, žalovaný poukázal na účet žalobcu dňa 02.03.2017 čiastku 3.200,- eur, dňa 25.04.2017 čiastku 1.600,- eur, dňa 27.06.2017 čiastku 1.600,- eur a dňa 28.03.2018 čiastku 500,- eur (prehľad transakcií č.l.23 spisu). Nie je sporné, že išlo o splátky titulom poskytnutej pôžičky a úroku, na základe uzavretej Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2016.

19. V prejednávanej veci žalovaný nesporeval vyplatenie pôžičky na účet žalovaného vo výške 10.000,- eur dňa 18.02.2016, namietal však aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keď zo strany žalobcu nebolo uskutočnené poskytnutie pôžičky v hotovosti podľa článku II. uzavretej Zmluvy o pôžičke napriek tomu, že Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom. Takúto pôžičku v hotovosti v sume 10.000,- eur podľa tvrdení žalovaného, žalovaný nikdy od žalobcu nedostal. Podľa vyjadrenia splnomocneného zástupcu žalovaného (zápisnica o pojednávaní zo dňa 03.09.2019 na str.5) v účtovníctve spoločnosti za rok 2016 je suma 10.000,- eur zaevidovaná ako pôžička, nie je evidovaná od koho, je evidovaná iba ako pôžička. Prijatie sumy 10.000,- eur a jej zaevidovanie v účtovníctve spoločnosti ako pôžičku potvrdila aj konateľka žalovanej spoločnosti.

20. Argumentácia žalovanej strany spočíva na tvrdení, že pokiaľ pôžička 10.000,- eur bola poukázaná na účet žalovaného bezhotovostným prevodom, z účtu pani B. B., aktívne vecne legitimovanou v tomto spore má byť ona a nie pán žalobca. Podľa tvrdení žalovaného je irelevantné, kto požičal pani B. finančné prostriedky, či to bol jej svokor, prípadne si mohla požičať od banky, isté je že finančné prostriedky poskytla zo svojho účtu pani B. B., ktorá je veriteľom v danom prípade.

21. S uvedeným tvrdením žalovaného a jeho záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom konaní sa súd nestotožnil. Z vyjadrenia žalobcu, svedkyne B. B. ako aj štatutárnej zástupkyne žalovaného (výpoveď na pojednávaní dňa 21.05.2020 - str. 6 zápisnice) vyplýva, že vôľu poskytnúť pôžičku žalovanému prejavil žalobca a nie pani B. B.. Samotná pani konateľka žalovaného potvrdila, že uvažovala o kúpe budovy (bývalá budova VÚB), s tým že to bolo za dobrú cenu a že budovu kúpia, „zháňala som si na to peniaze a B. prišla s návrhom, že Vy (žalobca) mi chcete požičať 10.000,- eur, ... ale nie je to zas až taká veľká položka, ale keď chcete, no dobre". Na základe takto prejavenej vôle došlo k uzavretiu zmluvy o bezúročnej pôžičke dňa 10.09.2015 (č.l.112 spisu), v zmysle ktorej žalobca poskytol dlžníkom N. T. a B. B. bezúročnú pôžičku 10.000,- eur na dobu určitú, a to do 15.03.2016. Predmetná suma 10.000,- eur mala byť poskytnutá na bankový účet pani B. B. do 15.09.2015. Z vyjadrení žalobcu, pani MUDr. N. T. a pani B. B. súd mal za preukázané, že došlo k uzavretiu tej to pôžičky ako aj k reálnemu poskytnutiu sumy 10.000,- eur. Dňa 15.02.2016 došlo k podpísaniu Potvrdenia o vrátení pôžičky a prevzatí finančných prostriedkov (č.l.118 spisu), a to veriteľom - žalobcom a dlžníkom - B. B., v zmysle ktorého potvrdenia mala byť bezúročná pôžička vo výške 10.000, eur týmto dňom splatená. Ako vyplýva i z vyjadrenia splnomocneného zástupcu žalovanej, táto Zmluva o bezúročnej pôžičke bola ukončená a vyplatená, potvrdenie o vrátení finančných prostriedkov titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX nepodpísala pani MUDr. N. T. ako fyzická osoba, nakoľko ona nemala prístup k účtu, z tejto pôžičky ona nedostala ani cent. V čase poskytnutia prvej bezúročnej pôžičky od pána žalobcu dňa XX.XX.XXXX na účet pani B. B. poradňa (žalovaná spoločnosť) ešte nemala účet ani DIČ-o, existovala iba na papieri, v mesiacoch september, október prebiehal proces vzniku samotnej organizácie, kedy sa zakladalo IČO, DIČ, pričom dňa 15.02.2016 bol podpísaný úkon - potvrdenie o prevzatí peňazí a vrátení bezúročnej pôžičky p. žalobcovi, pričom podľa vyjadrenia svedkyne išlo len o formálny akt, peniaze neboli vrátené p. žalobcovi ale ostali na jej účte pričom následne boli poukázané na účet žalovaného, ako pôžička od pána žalobcu poskytnutá na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2016.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázanú vôľu žalobcu ako veriteľa požičať sumu 10.000,- eur žalovanému ako dlžníkovi, pričom v mene žalovaného konala v tom čase pani B. B. na základe menovacieho dekrétu udeleného zriaďovateľom MUDr. N. T. s účinnosťou od 01.09.2015. Podľa názoru súdu uvedená skutočnosť, že v mene žalovaného ako dlžníka uzavrela predmetnú zmluvu o pôžičke zo dňa 15.02.2016 pani B. B. nespôsobuje neplatnosť samotnej zmluvy o pôžičke. Z vykonaného dokazovaním a to i z výsluchu konateľky žalovanej spoločnosti pani MUDr. N. T. vyplynulo, že čiastka 10.000,- eur bola evidovaná v účtovníctve spoločnosti ako pôžička bez uvedenia samotného veriteľa. O tom, že pôžička 10.000,- eur na účet žalovaného bola prevedená z účtu pani B. B. nie sú žiadne pochybnosti, otázkou je, či pani B. B. v čase poskytnutia tejto pôžičky bola vlastníčkou peňazí. V tejto súvislosti súd vyhodnotil i tvrdenia žalobcu, svedkyne B. B. a predložené listinné dôkazy, zmluvu o bezúročnej pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX ako aj potvrdenie o vrátení pôžičky a prevzatí finančných prostriedkov z 15.02.2016, pričom v zmysle týchto skutočností je preukázané, že v septembri 2015 poskytol žalobca pôžičku vo výške 10.000,- eur fyzickým osobám B. B. a MUDr. N. T., a to na účet B. B., pričom následne 15.02.2016 kedy sa uvedené finančné prostriedky nachádzali na účte p. B. B., pričom išlo o peniaze vo vlastníctve pána žalobcu, ktoré boli len požičané B. B. a MUDr. N. T., v zmysle uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2016 boli potom tieto peniaze vo vlastníctve žalobcu uložené na účte pani B. B. poskytnuté ako pôžička žalovanej spoločnosti. Týmto má súd preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v danom konaní, keď žalobca bol vlastníkom finančných prostriedkov vo výške 10.000,- eur, ktoré boli zmluvou zo dňa 15.02.2016 poukázané na účet žalovanej spoločnosti titulom pôžičky. Následne na základe pokynu vtedajšej riaditeľky pani B. B. sa tieto peniaze, ktoré boli prijaté na účet spoločnosti aj vracali na účet žalobcu v jednotlivých splátkach, pričom došlo k splateniu vo výške 6.400,- eur. Nie je sporné, že ostala neuhradená čiastka vo výške 3.600,- eur, ktorú si uplatňuje žalobca v predmetnom konaní.

23. Pokiaľ ide o sumu 500,- eur, ktorá bola poukázaná z účtu žalovaného na účet žalobcu dňa 28.03.2018, v tejto časti zobral žalobca žalobu späť s tým, že ide o uplatnené úroky vo výške 500,- eur za celé obdobie trvania pôžičky, t.j. od 18.02.2016 do 30.09.2017. Pokiaľ žalovaný namietal, že ide o neprípustný úrok z dôvodu, že žalobca nie je spoločnosťou, ktorá poskytuje pôžičky a úvery, a teda daný úrok za poskytnutie pôžičky považuje žalovaný za nezákonný, napriek tomu, že bol zmluvne dohodnutý. Súd poukazuje na ustanovenie § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Je pravdou, že výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, o takýto stav by šlo v prípade, ak dohodnuté úroky presiahnu úrokovú mieru poskytovanú

peňažnými ústavmi v čase uzavretia dohody. V danom prípade dohodnutá výška úrokov neprekračuje výšku úrokovej miery poskytovanej pri úveroch peňažných ústavov, prípadne nebankových spoločností. Úrok vo výške 500,- eur za obdobie od 18.02.2016 do 30.09.2017 zo sumy 10.000,- eur predstavuje úrokovú sadzbu približne 3% ročne.

24. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že na základe predmetnej zmluvy o pôžičke žalovaný nikdy nedostal pôžičku v hotovosti vo výške 10.000,- eur, uvedená námietka je vo vzťahu k predmetu konaniu právne irelevantná, keď je nesporné, že pôžička vo výške 10.000,- eur bola poukázaná na účet žalovaného bezhotovostným prevodom, síce z účtu B. B., avšak preukázateľne išlo o finančné prostriedky patriace žalobcovi.

25. Taktiež námietka žalovaného na porušenie zákonného ustanovenia vyplývajúceho z § 23 ods. 6 Zákona č.213/1997 z. z. je bez právneho významu, keď v danom prípade pani B. B. ako konajúca riaditeľka v mene žalovaného pri výkone svojej kompetencie neuprednostňovala svoje záujmy alebo záujmy tretích osôb pred záujmami neziskovej organizácie, opätovne súd zdôrazňuje, že na účet žalovanej spoločnosti bola poukázaná čiastka 10.000,- eur titulom pôžičky, z ktorej bola vrátená suma 6.400,- eur, ostáva nesplatená čiastka 3.600,- eur. Žalovaným uvádzané ustanovenie § 29 ods. 2 Zákona č.213/1997 Z. z. upravuje predmet majetku neziskovej organizácie, pričom je zrejmé, že poskytnuté pôžičky nie sú majetkom spoločnosti, nakoľko tieto sa musia vrátiť. Zákon však nevyklučuje, aby pôžička bola zdrojom na zabezpečenie činnosti neziskovej organizácie.

26. Rovnako, pokiaľ aj žalovaný namietal, že pôžička od žalobcu vo výške 10.000,- eur nebola potrebná, nakoľko v čase zriaďovania spoločnosti mala žalovaná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na svojom účte, o čom žalovaný predložil výpis z UNICREDITBANK (č.l.131-132 spisu), toto tvrdenie je taktiež bez právneho významu vzhľadom k predmetu sporu, keď je nesporné, že na účet žalovanej spoločnosti bola poukázaná suma 10.000,- eur, zaevidovaná ako pôžička, pričom nie je predmetom hodnotenia súdom hospodárenie spoločnosti a jej zostatky na účtoch. Žalovaný ďalej namietal, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Cb/29/2010 sa mala pani B. B. vyjadriť, že poskytla spoločnosti v roku 2016 pôžičku vo výške 10.000,- eur, takáto okolnosť z predloženej zápisnice o pojednávaní nevyplýva, z vyjadrení pani B. B. na pojednávaní vo veci 8Cb/29/2019 konanom dňa 29.04.2020 vyplýva, že v roku 2016 poskytla B. B. 10.000,- eur pôžičku so svokrom. Medzi stranami nie je sporné, že pôžičku poskytla aj samotná pani B. B., a to vo výške 3.000,- eur ohľadne vrátenia ktorej pôžičky je konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/9/2019 právoplatne skončené. z vyjadrenia pani B. B. v konaní 8Cb/29/2019 ďalej vyplýva, že „sa dohodli, že dám pôžičku na zriadenie, vybavila som to môjho svokra a tak isto som tam dala vlastné úspory". Z uvedeného možno vzhľadom na konanie 2C/9/2019 vyvodiť, že ide o pôžičku poskytnutú osobou pani B. B. (3.000,- eur - predmet sporu 2C/9/2019) ako aj osobou žalobcu.

27. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd potom uznal nárok žalobcu na vrátenie pôžičky vo výške 3.600,- eur za dôvodný a tomuto v celom rozsahu vyhovel.

28. Zároveň súd priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 01.10.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky až do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č.87/95 Z. z..

29. Pokiaľ ide o uplatnenú čiastku 500,- eur titulom úrokov z úveru, v tejto časti zobral žalobca žalobu späť, preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 500,- eur s poukazom na § 145 ods. 2 CSP zastavil.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.